

† Duminica a 4-a din Postul Mare

27 martie 2022

Sf. Rupert, ep.

SCAN ME

Am citit zilele acestea pe internet o poveste despre o fetiță. Această fetiță când era mică suferise o traumă foarte mare, ea fusese vândută de părinții ei unei alte femei doar pentru o mie de dolari și un pistol. După câțiva ani, când ajunsese o tânără domnișoară, a fost forțată să lucreze într-un club, în ciuda faptului că nu-i plăcea. Pentru ca ea să fie eliberată din acel club, i sa spus că are nevoie de foarte mulți bani. Așa că a devenit dansatoare a clubului și a început să iasă cu clienții ei în schimbul unor anumite sume de bani. Într-un final a scăpat din acel club și a trăit într-un loc; a avut un prieten, a rămas însărcinată, dar tot a rămas separată de părinții, de data aceasta de către prietenului ei.

Apoi a lucrat într-o mănăstire a unor surori. Una dintre acele călugărițe, o sora în vârstă, dar a fost nespus de nemiloasă cu ea, umilind-o mereu. Până când sora aceea bătrână sa îmbolnăvit. Sora a vrut pe cineva să aibă grijă de ea, dar nimeni nu dorea decât această fetiță. Ea a avut grijă de acea soră, cu umilință și blândețe, până într-o bună zi în care sora i-a cerut să o ierte pentru tot. Din acel moment, acea fetiță își dădu seama că trebuie să se întoarcă acasă, să își caute părinții și să îi ierte.

În textul evangheliei de azi, vom vedea cum cărturarii și fariseii se plâng de Isus, când l-au văzut mâncând și stând împreună cu păcătoșii, colectorii de taxe sau vameși și cu păcătoși. Pentru ei acest lucru era extrem de scandalos dar mai ales interzis, ca un rabin, asemenea Lui, să învețe adevăruri religioase și, în același timp, să se asocieze cu elementele rele ale societății. Ideea de Dumnezeu pe care Isus le-o prezenta lor și oamenilor pentru cărturari și farisei era una destul de problematică și, în același timp, să înveți că Dumnezeu nu este un judecător dur al cărui principală preocupare este să găsească o greșală la păcătos pentru a-l putea condamna. Motiv pentru care Cristos le-a spus această parabolă. Prin această parabolă, Isus le arată cărturarilor și fariseilor că Dumnezeu este un Tată milostiv care iartă păcătoșii care se căiesc, îi iubește și dorește, ca toți să fie mântuiți.

Această parabolă ne vorbește despre istoria unui tată și a celor doi fii ai săi. Fără a aștepta ca tatăl său să moară, fiul cel mai mic cere partea sa de moștenire, lucru care era considerat ofensator și necinstit în cultura poporului de atunci. E ca și cum acesta i-ar fi spus tatălui său: „Pentru mine, ești bun ca mort. Apoi, își abandonează îndatoririle și responsabilitățile din cadrul familiei și pleacă în străinătate unde își cheltuie banii cu toate tipurile de vicii și desfrânate. Un lucru e clar că el era nefericit în casa tatălui său. La fel ca și astăzi, mulți tineri își părăsesc casele fără a-și informa părinții unde merg. Adesea merg la cafenele, la partide de băut, cu prieteni, deoarece, conform lor, se bucură de compania acestora și nu își găsesc fericirea în casele lor....

Pr. Mihail Andrei Iacob

Ant. la intrare Cf. Is 66,10-11
Bucură-te, Ierusalime, adunați-vă, toți cei care-l iubiți bucurați-vă și veseliți-vă, cei care ați fost întristați, ca să tresăldați și să vă îndestulați din belșugul mângâierilor sale.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, care, prin Fiul tău, împlinești în chip minunat împăcarea neamului omenesc, dă-i, te rugăm, poporului creștin, harul să iasă cu credință vie și cu evlavie generoasă în întâmpinarea sărbătorii Paștelui, care se apropie. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

Lectura I

Poporul lui Dumnezeu, intrând în țara făgăduită, sărbătorește Paștele.

Citire din cartea lui Iosue

5,9a.10-12

În zilele acelea, Dumnezeu i-a spus lui Iosue: „Astăzi am îndepărtat de la voi ocara Egiptului”.¹⁰ Fiii lui Israel și-au fixat tabăra la Ghilgal. Au celebrat Paștele în ziua a paisprezecea a lunii întâi, spre seară, în stepa Ierihonului.¹¹ În ziua următoare Paștelui, au mâncat din roadele țării azime și spice prăjite: chiar în ziua aceea.¹² Mana a încetat în ziua următoare Paștelui când au mâncat din roadele țării; fiii lui Israel nu au mai avut mană. Au mâncat din produsele țării Canaanului în anul acela.

Cuvântul Domnului

Psalmul Responsorial

Ps 33(34),2-3.4-5.6-7 (R.: 9a)

R.: Gustați și vedeți cât de bun este Domnul!

² Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp,
lauda lui va fi fără încetare în gura mea.

³ Să se laude sufletul meu în Domnul!

Să audă cei umili și să se bucure! **R.**

⁴ Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine,
să înălțăm numele lui împreună!

⁵ L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns
și m-a eliberat de orice teamă. **R.**

⁶ Priviți la el și veți fi luminați
și fețele voastre nu se vor acoperi de rușine!

⁷ Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat
și l-a scăpat din toate strâmtorările sale. **R.**

Lectura a II-a

Dumnezeu ne-a împăcat cu sine prin Cristos.

Citire din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Corinteni

5,17-21

Fraților, dacă cineva este în Cristos, este o creatură nouă: cele vechi au trecut, iată, au devenit noi!¹⁸ Iar toate vin de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu sine prin Cristos și ne-a dăruit slujirea reconcilierii,¹⁹ așa cum Dumnezeu era în Cristos împăcând lumea cu sine, neținând cont de greșelile lor și punând în noi cuvântul

reconcilierii. ²⁰ Așadar, noi suntem înputerniciți ai lui Cristos ca și ai lui Dumnezeu care vă îndeamnă prin noi. Vă rugăm pentru Cristos: împăcați-vă cu Dumnezeu! ²¹ Pe cel care nu a cunoscut păcatul el l-a făcut păcat de dragul nostru, pentru ca noi să devenim justificarea lui Dumnezeu în el.

Cuvântul Domnului

Aclamație la Evanghelie *Lc 15,18*

Ridicându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune:

“Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta”.

Evanghelia

Acest frate al tău era mort și a revenit la viață.

 Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 15,1-3.11-32

În acel timp, toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-l asculte. ² Fariseii și cărturarii însă murmurau, spunând: „Acesta îi primește pe păcătoși și mănâncă cu ei”. ³ Atunci, le-a spus această parabolă: ¹¹ „Un om avea doi fii. ¹² Cel mai tânăr dintre ei i-a spus tatălui: «Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine!» Iar el le-a împărțit averea. ¹³ Și, nu după multe zile, fiul cel mai tânăr și-a adunat toate și a plecat de acasă într-o țară îndepărtată. Acolo și-a risipit averea într-o viață de desfrâu. ¹⁴ După ce a cheltuit toate, a venit o mare foamete în țara aceea, iar el a început să ducă lipsă. ¹⁵ Atunci s-a dus și s-a aciuat la unul dintre cetățenii acelei țări care l-a trimis la câmp să păzească porcii. ¹⁶ Și ar

fi dorit să se sature cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nimeni nu-i dădea. ¹⁷ Atunci, venindu-și în fire, a spus: «Câți zilieri ai tatălui meu au pâine din belșug, iar eu mor aici de foame! ¹⁸ Ridicându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta; ¹⁹ nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău. Ia-mă ca pe un zilier al tău!”» ²⁰ Și, ridicându-se, a mers la tatăl său. Pe când era încă departe, tatăl l-a văzut, i s-a făcut milă și, alergând, l-a îmbrățișat și l-a sărutat. ²¹ Atunci, fiul i-a spus: «Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta; nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău». ²² Însă tatăl a spus către servitorii săi: «Aduceți repede haina cea dintâi și îmbrăcați-l! Dați-i un inel în deget și încălțăminte în picioare! ²³ Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l: să mâncăm și să ne bucurăm, ²⁴ căci acest fiu al meu era mort, și a revenit la viață, era pierdut, și a fost găsit!» Și au început să se veselească. ²⁵ Însă fiul lui mai mare era la câmp. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și dansuri. ²⁶ Atunci, chemându-l pe unul dintre servitori, l-a întrebat ce este aceasta. ²⁷ El i-a spus: «Fratele tău a venit, iar tatăl tău, pentru că l-a recăpătat sănătos, a tăiat vițelul cel îngrășat». ²⁸ Dar el s-a mâniat și nu voia să intre. Însă tatăl său a ieșit și-l implora. ²⁹ El, răspunzând, i-a zis tatălui său: «Iată, de atâția ani te slujesc și niciodată n-am încălcat porunca ta! Dar mie nu mi-ai dat niciodată măcar un ied ca să mă bucur cu prietenii mei. ³⁰ Însă, când a venit acest fiu

al tău care și-a devorat averea cu desfrânatele, ai tăiat pentru el vițelul cel îngrășat». ³¹ Atunci, el i-a spus: «Fiule, tu ești cu mine întotdeauna și toate ale mele sunt ale tale. ³² Dar trebuia să ne bucurăm și să ne veselim, pentru că acest frate al tău era mort, și a revenit la viață, era pierdut, și a fost găsit!»”

Cuvântul Domnului

Rugăciunea Credincioșilor

Fraților preaiubiți, adunați acum în rugăciune în numele Domnului să îi aducem cinstea și preamărirea care numai lui i se cuvine, glorificându-l împreună și laudând numele său spunând împreună:

R. Ascultă-ne Doamne!

- Ne rugăm pentru papa *Francisc*, ca Dumnezeu să îi de-a harul și binecuvântarea de care are nevoie pentru a-și duce la îndeplinire misiunea de păstor al turmei lui Cristos. **R.**
- Ne rugăm pentru toate familiile din comunitatea noastră, ca ei să fie uniți în armonie în locuințele lor. **R.**
- Ne rugăm pentru imigranți, ca Domnul să îi binecuvânteze și să le acorde tot ceea ce au nevoie. **R.**
- Ne rugăm ca noi să respectăm mereu demnitatea și sacralitatea vieții umane încă din momentul zămislirii ei. **R.**

- Ne rugăm pentru toți cei bolnavi, ca Domnul să le ofere sănătatea mult dorită. **R.**
- Nerugăm și pentru toți credincioșii noștri răposați, ca Domnul să le ofere odihna veșnică. **R.**

Doamne Dumnezeul nostru, te rugăm să ne acorzi aceste rugăciuni ale noastre făcute și prin mijlocirea Mariei, mama noastră. Prin Cristos Domnul nostru. Amin

Asupra Darurilor

Doamne, noi îți aducem cu bucurie darurile aducătoare de viață veșnică, rugându-te cu umilință să ne dai harul de a le venera cu fidelitate și de a le oferi cum se cuvine pentru mântuirea lumii. Prin Cristos, Domnul nostru.

Ant. la Împărtășanie Cf. Ps 121,3-4

Ierusalimul este zidit ca o cetate bine întărită. Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, ca să laude numele tău, Doamne!

După Împărtășanie

Dumnezeule, care-l luminezi pe tot omul ce vine în această lume, luminează-ne, te rugăm, inimile, cu strălucirea harului tău, ca să cugetămpururi la cele vrednice de tine și plăcutemaiestății tale și să te putem iubi cu sinceritate. Prin Cristos, Domnul nostru.

@Pr. Mihail-Andrei Iacob
www.paxvobis.ro